

[Udenrigsministeren.]

I Hanoi er bl. a. et hospital blevet ødelagt. Ifølge de foreliggende oplysninger vil der da også navnlig blive tale om at udnytte det bevilgede bistandsbeløb på 5 mill. kr. til levering af medicinalvarer og hospitalsudstyr, herunder kirurgiske instrumenter.

Lad mig endelig tilføje, at der lige så lidt ved beslutningen om denne ekstraordinære forholdsregel i en ekstraordinær situation at yde en humanitær bistand på 5 mill. kr. gennem Røde Kors til Nordvietnam som ved de tidligere beslutninger om humanitær bistand til hele Vietnam er tale om, at beslutningerne er truffet på grundlag af en undersøgelse beregnet efter antallet af døde og sårede. Skulle en sådan beregning — efter min opfattelse med urette — endelig lægges til grund, stemmer dette jo imidlertid vel overens med, at finansudvalget i oktober 1972 enstemmigt gav sin tilslutning til regeringens forslag om en humanitær bistand på 10 mill. kr. til Vietnam, hvoraf to tredjedele til anvendelse i Sydvietnam til deling mellem regeringen i Saigon og FNL.

Den første sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 135) findes i tidenden sp. 2464, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 693).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 136) findes i tidenden sp. 2464, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 693).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om mønstring af søfarende m. v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 91) findes i tidenden sp. 1458, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 691).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-10 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om diger til beskyttelse mod oversvømmelser fra havet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 97) findes i tidenden sp. 1619, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 689).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Grete Hækkerup: Som det fremgår af betænkningen, er der ikke stillet ændringsforslag, og det betyder, at udvalget har tiltrådt lovforslagets principielle bestemmelse om, at man kan tage udgiftsfordelingen op til revision, hvor væsentligt forandrede forhold gør dette rimeligt, f. eks. i sommerhusområder, således at ikke kun værdien af arealet, men den samlede værdi af areal og eventuelle bygninger danner grundlag for fordelingen.

Forholdene omkring de danske diger og spørgsmålet om kystsikringsforhold har været rejst i udvalget. Da der i betænkningen er givet udtryk for, at udvalget vil arbejde videre med disse spørgsmål, kan jeg anbefale, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af søloven og loven om gennemførelse af konnossementskonventionen af 1924.

(Lovforslaget (nr. 142) findes i tillæg A. sp. 3169, fremsættelsen i tidenden sp. 2255).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Nielson: Dette lovforslag tager sigte på en ajourføring af reglerne om befragtning af gods samt passagerer og rejsegods. Det drejer sig altså om fastlæggelsen af det retlige grundlag for ansvarsfordelingen ved søtransporterne og for erstatningsforpligtelsernes omfang. Hele dette retsområde er nok mere væsentligt, end man i almindelighed forestiller sig, og det er også i udpræget grad et område, hvor internationalt respekterede fællesregler er ubetinget nødvendige for at sikre et pålideligt retsgrundlag for udøvelsen af verdenshandelen og transporten.

Der er til stadighed løbende drøftelser af dette problemkompleks i en række særorganisationer under FN, især i UNCTAD og i FN-kommissionen for international handelslov. Reglerne blev første gang fastlagt ved konnossementskonventionen af 1924 og er siden ændret ved en tillægsprotokol i 1968. For passager- og bagagebefordringen gælder internationalt konventionerne fra 1961 og 1967. Det siger sig selv, at især betydende søfartsnationer som Danmark og de øvrige nordiske lande har en vital interesse i, for det første at der findes klare og meget bredt anerkendte internationale retsregler på dette område overhovedet, og for det andet at disse regler er udtryk for et acceptabelt kompromis mellem de interesser, der gør sig gældende.

Det er oplagt, at et lovforslag af denne